

אליהו יעיש

בן מסעוד זרביקה
נולד ביזם י"ב כסלו
תרפ"ה 9.11.24
נפל ביזם ט"ז תשרי
תש"ט 19.10.48

אליהו נולד וגדל בטבריה, סיים את לימודיו היסודיים בביה"ס ע"ש ארליך, התמחה במקצוע המסגרות המכנית והקים לו בית מלאכה משלו, אך לעתים קרובות היה בית המלאכה סגור, לא משום רשלנות, חלילה, אלא משום שהצו הלאומי החזק, שפעם בלבד הוליוו למלא תפקידים קשים ומסוכנים בשורות האצ"ל, פעולות שהביאוהו אף למעצר.

עם קום המדינה התגייס לצה"ל וצורף לגדוד 52 בחטיבת גבעתי. אליהו השתתף בקרבות רבים בדרום, ובאחד הסיורים בנגב צויין לשבח על מסירותו ועל עוז רוחו. בקרב זה הוא שימש כמקלען, שמתפקידו היה לחפות על אנשי היחידה לבל יפלו. הוא שם נפשו בכפו, כשהוא נתון ממש בלוע האויב, והצליח במשימה עד תומה. מששמעה אמו על הסיכונים, שהוא נוטל על עצמו, התחננה לפניו לבל ימיט עליה אסון נוסף, שהרי שכלה לא מכבר את אחיו, אך אליהו בשלו. הרגש הלאומי החזק שלו, לא נתנו לשוב מדרכו זו ולחפש לו תפקידי עורף, וב-טו' בתשרי, תש"ט, 19.10.48, ממש בחג הסוכות, נקלע אל הקרב הקשה על כיבוש "חוליקאת", ושם מצא את מותו. הוא נטמן בכפר ורבורג. אליהו הותיר אחריו אח אם כואבים. אמו הקדישה את כל רכושו, שהתבטא ברבבות לירות, להנצחת שמו בבית הכנסת גור-אריה. גם ספר תורה הוכנס לבית הכנסת לזכרו.

ק ר ר ת - ח י ס

יעיש אליהו

יעיש אליהו בן מסעוד ורבה נולד בטבריה בא' כסלו תרפ"ד - 9.11.24 ונפל
בטו' בתשרי תש"ט - 19.10.48 בקרב הקשה על כיבוש חוליקאת. ונטמן בכפר ורבורג.
אליהו סיים את חוק לימודיו היסודיים בביה"ס ארליך בטבריה. למד והתמחה במקצוע
מסגרות מיכנית והקים לו בית מלאכה משלו. מעת ולעת היו לקוחותיו מוצאים שער הסדנה
סגורה והסיבה לכך אליהו הלך למלא את התפקיד שהוטל על באצל, או משום שישב במחנה
מעצר.

עם הקמת המדינה התגייס לצה"ל וצורף לגדוד 52 גבעתי השתתף בקרבות רבים והאחד
הסיורים בנגב הצטיין לשבח, בסיוור זה שימש כמקלען ותודות לאומץ לבו הצליח בעת התקפה
קשה של האויב לחלץ את אנשי כיתתו בקבלו עליו את התפקיד המסוכן והעז לחפות עליהם
למען לא יפלו בקרב זה. על קרב סיפר לאמא, אמא פנתה אליו בזו הלשון כשדמעותיה זולגות
מעיניה ובקול חנוק מבכי. בני יקירינו כי אני כבר נתתי קרבן יקר צעיר על מזבח המולדת
את אחיך מאיר ז"ל. לכך בני עליך למצוא לך מקום בצבא במסגרת מקצועך כיתר אנשי המקצוע
בבת צחוק על שפתיו ענה, אמא יקירה: דעי לך טופחתי וחונכתי בתורת מורנו "למות או לכבוש
את ההר" שלמה בן-יוסף וזו ארצנו אף אם יעלה הדבר בחיי היקרים לי "נפרד מאמא ובט"ו תשרי
נקרא לקרב לכיבוש חוליקאת ובקרב זה אליהו נפל.

אמא הקדישה את רכושו שהסתכם ברבבות לירות תמורת זה הדנצח שמו במדרש של בית-כנסת
"גור אריה", וכך הכניסה ספר תורה על שמו.

אליהו היקר דמותך לא תמוש מעינינו וזכרך לא ימחה מעמקי לבנו לעולם, נשמך צרורה
בצרור החיים ושמך יהיה חרוט לברכה בין שורות חללי האומה.

שמעון יעיש
טבריה

יעיש אליהו

החייל אליהו

בן מסעוד ורבקה

נולד בא' בכסלו תרפ"ד (9.11.1923)

נפל בט"ז בתשרי תש"ט (19.10.1948)

נטמן בכפר-יורמורג

אליהו נפל בקרב על חוליקאת, שבו השתתף כמתנדב. כאשר חסר הרגם באחת המחלקות שנערכו להסתערות, ניגש אליהו אל מפקדו, אמר לו כי הוא יודע להשתמש במרגמה, וביקש לשתפו בקרב. בסערת הקרב נפל.

אליהו נולד בטבריה, ואחרי שסיים את בית הספר היסודי למד את מקצוע המסגרות, התמחה בו ופתח סלֵנה משלו, אך לעתים כרובות היו לקוחותיו מוצאים את דלת סדנתו סגורה — אם משום שיצא למלא תפקיד בארגון הצבאי הלאומי, או משום שישב במחנה-מעצר. פעמים אחדות נעצר ושוחרר, והוא היה מתלוצץ שהמעצר הוא בשבילו מעין ניפוש בין תפקיד לתפקיד.

עם הקמת צבא ישראל, התגייס לשורותיו וצורף לגדוד 52 בחטיבת «גבעתי». עם הגדוד השתתף בקרבות הנגב, ובמיוחד הצטיין בסיוורים שלפני פריצת הדרך לנגב. בקרב על הפריצה שימש כמקלען ותודות לאומץ-לבו הצליח בעת התקפה עזה של האויב לחלץ את אנשי כתתו. כל תפקיד לא היה קשה בשבילו, וכל כלי נשק שנמסר לידיו הופעל ביעילות מלאה.

אם כי גם במקצוע כמסגר היה חיוני למאמץ המלחמתי, רצה אך ורק להיות חייל בחזית — ואפילו טענת אמו כי שיכלה את אחיו, מאיר, לא שיכנעה אותו, תשובתו היתה: «אמא יקרה, דעי לך שחונכתי על תורת מורנו: למות או לכבוש את ההר».

אליהו יליל 5

כחתי, כהן וכלם התפלל לבי הקבלי את השלמה האלה
האפלת אתו וקונו האלה. האלה יפה, פניו אפיקות זיו של אפלות
את צחוק תצויה.

היו המלשונים לכן עשיתם הציבא אמת את התפילה הקלה
היו שאלת המעשרים השמחה האלה.

כשביקר הפלם האחרונה הבית, פתח אליו אלמא הנו השמן
כשלינה זלאת אפלות, הנו האלה וזו עי, כהר צתני קמן וקר
האזנה המצבת את אחיק אליו עי, וכן חיק אמצנו עק מקום
הציבא המקדוק כיתה האנשים האלה האפלות. האת צחוק הן שלבו
הזה: אלא יקוהו אפי עק שפלתו ומוכרתי האתנו של אמתו,
זאת אנו צביל את אמתו, הוליון אפיקות ציפיתו זום האתן הלה
השפתל אס אנו השמחה המוצבת אלה ליום, אלא אס וזה עי
השמה האתו חיי הדיקים עי ...

הנו חתני יפה אמתו אס אמתו אמת קונו האלה האלה
היו המלשונים היה כשכחה האלה האלה האלה של אמתו אס
כהר אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
זאת האלה האלה האלה האלה האלה האלה האלה האלה האלה
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
חיוו של אמתו היתה האלה האלה האלה האלה האלה האלה
שמהם שאלו אפלות האלה האלה האלה האלה האלה האלה
אק אמת קונו אפלות אפלות אפלות אפלות אפלות אפלות אפלות
השפתל השמחה המוצבת אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

הוררים וקוררים!

חבריו לקרב של בנכם 13 יולי 1946
היקר והגבור אשר שבם אחד עמו הלכנו
באש ובעופרת מול פולש שפל ואכזר,
שולחים לכם ברכת עידוד ונחמה ביום כנס
חברי הגרוד.

גדול קרבנכם - איך בפינו דברי נחמה.
אך גדול גם התגמול מולדת - עצמאות
ומשחררת.

דעו והתנחמו כי דמותו של היקר לכם
אשר אבד לא תסוף לנצח מלבות חבריו לנשק
ומלב האומה המשחררת.

תמונות מתקופת השואה של אלוהים בן אברהם.

